

Regler for og navnlig ogsaa et vist Tilsyn med Livsforsikringsvirksomheden.

Kun paa et enkelt Omraade har man under Hensyn til de indvundne Erfaringer fundet Anledning til at foreslaa væsentlige Ændringer i de Bestemmelser, der blev gennemførte i 1904. Ganske vist indeholder Lovforslaget, saaledes som det blev fremsat i Landstinget, og ogsaa som det nu foreligger for dette Ting, slet ikke saa faa Ændringer i den gældende Lov, men om de fleste af disse Ændringer tør jeg nok sige, at de i Virkeligheden ikke er af nogen indgribende Betydning. De er mere foretagne for at klargøre forskellige Bestemmelser, hvor der har kunnet være nogen Tvivl, hvor det har vist sig, det var heldigere at bruge andre Ord for at give Udtryk for det samme. Men der er paa et Omraade foreslaaet en Forandring, som man for øvrigt, saa vidt jeg kan skønne, fra alle Selskabers Side har erkendt var om ikke en paatrængende nødvendig saa i hvert Fald ønskelig og fuldt forsvarlig Forandring. Det, jeg tænker paa, er Bestemmelserne i den nugældende Lovs og for Resten ogsaa i det foreliggende Lovforslags § 19, som vedrører Amortisationen af det, man kalder Anskaffelsesomkostningerne. Den gældende Lovs Bestemmelser gaar i Korthed ud paa, at Anskaffelsesomkostningerne amortiseres i Løbet af 5 Aar — jeg skal ikke komme nærmere ind paa Reglerne for denne Amortisation. Der er paa det Punkt foreslaaet en ny Regel i § 19, 3die Stykke, der lyder saaledes: „Til Dækning af de Omkostninger, som Erhvervelsen af nye Forsikringer har medført, tillades det Selskabet i Aarsbalancen som Aktiv at opføre Kapitalværdien af indtil 30 pCt. af de fremtidige Tillæg til Nettopræmierne for de ved Udgangen af Regnskabsaaret i Kraft værende Forsikringer, som Selskabet holder for egen Regning, og for hvis Erhvervelse det har betalt Provision. De Tillæg, som paa denne Maade kapitaliseres, maa dog ikke udgøre mere end 6 pCt. af Nettopræmierne.“ I Lovforslaget var foreslaaet 8 pCt., men Landstinget satte det ned til 6 pCt. Det Princip, man her ønsker at indføre, er i Virkeligheden dette, at man vil tillade, at de, skal jeg sige, rimelige Anskaffelsesomkostninger, det vil sige de, der staar i et naturligt Forhold til de i Bruttopræmien indeholdte Driftstillæg, maa afdrages i hele den Periode, hvori der betales Præmie for den paagældende Forsikring, men samtidig bestemmes det, at naar en Forsikring udgaar, skal ogsaa den

paa den paagældende Forsikring faldende Andel af Anskaffelsesomkostningerne afskrives. Der blev af Landstingsudvalget i Fjor rettet en Henstilling til de her i Landet virkende indenlandske Forsikrings-selskaber om at udtale sig om det af Ministeriet forelagte Lovforslag, og de Erklæringer, som af de forskellige Selskaber blev indsendt til Landstingsudvalget, blev ved Samlingens Slutning offentliggjort i den Beretning, som Udvalget afgav. Det er ogsaa det Spørgsmaal, jeg her har nævnt, der i alt væsentligt behandles i de af de forskellige Selskaber afgivne Erklæringer; og om end de forskellige Selskaber ret naturligt har et lidt forskelligt Syn paa den af mig her nævnte nye Bestemmelse, tror jeg alligevel, det tør siges, at samtlige Selskaber erkender det rigtige i at gaa over til den nye Form for Amortisationen af Anskaffelsesomkostningerne. At der er nogle, der mener, at den nye Regel er for lempelig, og andre, der mener, at den er for streng overfor Forsikrings-selskaberne, er der ikke saa meget at sige til. Jeg kunde fristes til at sige, at den Omstændighed, at nogle finder, at Regelen er for streng, andre, at den er for lempelig, turde være Vidnesbyrd om, at Forsikringsraadet, som i Virkeligheden har Ansvaret for, at man netop har valgt de Procenttal, jeg har nævnt, de 30 og de 8, har truffet det rigtige, har valgt den gyldne Middelvej. Naa, det vilde i og for sig ikke være tilstrækkeligt, hvis det ikke rent forsikringsteknisk kunde forsvares at vælge netop de Tal. Det tror jeg imidlertid, det kan, og dette, at samtlige Selskaber i Virkeligheden har erkendt det heldige i at gaa over til den nye Form for Amortisation af Anskaffelsesomkostningerne, er for mig Vidnesbyrd om, at den baade er tiltrængt og fuldt forsvarlig.

I en vis Forbindelse med disse ændrede Regler for Amortisationen af Anskaffelsesomkostningerne staar en anden ny Bestemmelse, der vedrører Selskabernes Ret til at tegne, hvad man i Forsikringsverdenen har kaldt Kvoteforsikring. Den Omstændighed, at Amortisationen af Anskaffelsesomkostningerne har vist sig efter de gældende Regler at virke generende eller i alt Fald trykkende for de yngre Selskaber, de, der tegner mange Forsikringer, har fristet til at afgive en stor Kvotadel af Forsikringsbestanden i Genforsikring, for i alt Fald paa den Maade at komme ud over de Vanskeligheder, som er en Følge af, dels at Anskaffelsesomkostningerne har været stigende, og dels af, at